

ODEGNANIE (9) *sb n*

o prawdopodobnie jasne (tak w ode-); pierwsze e oraz a jasne; końcowe e z tekstów nie oznaczających é oraz -é.

sg *N* odegnani(e) (4). ◇ *G* odegnanią (2). ◇ *A* odegnani(e) (2). ◇ *L* odegnaniu (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. odegnać.

1. Zmuszenie kogoś siłą lub groźbą do opuszczenia jakiegoś miejsca; *repulsus Mącz, Calep; depulsio Mącz* (6) : *Depulsio, Oddalenie/ Odegnanie/ Odpędzenie. Mącz* 287b, 287c; *Calep* 912a.

Wyrażenie: »czartow odegnanie« (1): Cudowne zleczenie y czártow odegnanie. *SkarŻyw* 211 *marg.*

a. *Odparcie zbrojne, pokonanie [kogo]* (2) :

Wyrażenie: »odegnanie nieprzyjaciela (a. nieprzyjaciół)« (2): Ztądże były ony wieńce [...]: które dawano/ gdy kto miezczańiną obronił/ ná mur dla odegnania nieprzyjaciela [*hostis repellendi*] wlkoczył *ModrzBaz* 118v, 115v.

2. *Spowodowanie, aby ktoś nie doświadczał czegoś złego, uchronienie [czego]* (3) : *Phil* N3; Duży to kiy Dawidow ná Goliafzá [...] od Kościelnych Doktorow zálecony/ y pożytecznie od wiernych Bożych [...] ná wízelkich pokus odegnanie zdawná pozywány/ krzyż święty *LatHar* 580.

odegnanie od kogo (1): [róžność karania] ma być obrácana nie ná rozmnażanie íwowlności możnieyfzych/ ále ná odegnanie krzywd [*ad iniurias ... propulsandas*] od vbogich ludzi. *ModrzBaz* 73.

Synonimy: odbicie, odpędzenie.

Cf **ODEGNAĆ**